

ĀDAMS UN JĒZUS

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Rom. 5. nodaļa.

ATMIŅAS PANTS:

“Tā nu starp mums, ticībā attaisnotajiem, un Dievu ir iestājies miers caur mūsu Kungu Jēzu Kristu, caur Viņu mēs ticībā esam mantojuši ceļu uz šo zēlastību, kurā mēs stāvam un lepojamies par cerību uz dievišķo godību.” (Rom. 5:1, 2)

Pāvils nostiprina domu, ka taisnošana jeb Dieva pieņemšana nāk tikai ticībā Jēzum Kristum, jo tikai Viņa taisnība ir pietiekama, lai mēs būtu pareizās attiecībās ar mūsu Kungu. Balstoties uz šo lielo patiesību, Pāvils nu šo tēmu paplašina. Parādot, ka glābšanai jānotiek ticībā, nevis ar darbiem, pat ja mēs būtu tik “taisni” kā Ābrahāms, Pāvils pakāpjas atpakaļ, lai paskatītos uz kopainu – ko ir izraisījis grēks, ciešanas un nāve un kā ir rasts risinājums Kristū un tajā, ko Viņš ir izdarījis cilvēces labā.

Viena cilvēka – Ādama – kritiena dēļ visa cilvēce ir piedzīvojusi nosodījumu, atsvešināšanos un nāvi; pateicoties viena cilvēka – Jēzus – uzvarai, visa pasaule tika novietota uz citas platformas Dieva priekšā. Ticībā Jēzum viņu grēku sarakstu un sodu par šiem grēkiem varēja atlaist, varēja apžēlot un piedot uz mūžīgiem laikiem.

Pāvils pretstata Ādamu un Jēzu, parādot, ka Kristus nāca, lai atrisinātu to, ko bija izdarījis Ādams, un parādot, ka Jēzus, mūsu Glābējs, var glābt Ādama grēka upurus. Tā visa pamatā ir Kristus krusts un Viņa aizvietojošā nāve – kas paver ceļu ikvienam cilvēkam, vai tas būtu jūds vai pagāns, saņemt glābšanu no Jēzus, kas ar Savām asinīm ir atnesis taisnošanu visiem, kas Viņu pieņem.

Šī noteikti ir tēma, ko ir vērts aplūkot sīkāk, jo tā ir visu mūsu cerību pamats.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 11. novembrī.

Taisnošana ticībā

Izlasi Rom. 5:1-5. Uzraksti Pāvila vēsts kopsavilkumu. Ko tu no tā vari paņemt sev? _____

“Būt taisnotam” burtiski nozīmē, ka cilvēks ir taisnots. Grieķu valodā šis vārds apraksta pabeigtu darbību. Mēs esam pasludināti par taisniem jeb uzskatīti par taisniem, nevis pateicoties likuma darbiem, bet tāpēc, ka esam pieņēmuši Jēzu Kristu. Pilnīgā dzīve, ko Jēzus nodzīvoja uz šīs zemes, Viņa pilnīgā likuma ievērošana ir piedēvēta mums.

Vienlaikus visi mūsu grēki ir uzlikti Jēzum. Dievs pieņem, ka Jēzus ir izdarījis šos grēkus, nevis mēs, un tādā veidā mums var tikt aiztaupīts sods, ko mēs esam pelnījuši. Šis sods ir nācis pār Kristu mūsu dēļ, mūsu labā, tāpēc mums pašiem ar to nekad nebūs jāsaskaras. Vai grēciniekiem var būt vēl labāka vēsts?

Grieķu valodas vārds, kas Rom. 5:3 tulkots kā “lepojāties”, ir tas pats vārds, kas izmantots Rom. 5:2. Tas skaidrāk parāda saistību starp Rom. 5:2 un Rom. 5:3. Taisnoti cilvēki var priecāties pārbaudījumos, jo viņi ir nostiprinājuši savu ticību un uzticību Jēzū Kristū. Viņiem ir pajāvība, ka Dievs visu vērsīs par labu. Viņi uzskata par pagodinājumu ciest Kristus dēļ (sk. 1. Pēt. 4:13).

Ievēro arī progresiju Rom. 5:3-5.

1. Izturība. Grieķu valodas vārds, kas šādi tulkots, ir “hupomone” un tas nozīmē “neatļaidīga izturība”. Tā ir tāda veida izturība, ko attīsta pārbaudījumi tādā cilvēkā, kas saglabā ticību un kas nezaudē no skata cerību, kas viņam ir Kristū, pat ciešanu un pārbaudījumu vidū, kas reizēm var padarīt dzīvi tik nožēlojamu.

2. Uzticība. Grieķu valodas vārds “dokime”, kas šādi tulkots, burtiski nozīmē “rakstura īpašība, kas norāda, ka tu esi atzinīgi novērtēts”, tātad “atzinīgi novērtēts raksturs”. Tas, kurš pacietīgi iztur pārbaudījumos, var attīstīt atzinīgi novērtētu raksturu.

3. Cerība. Izturība un atzinīgi novērtēts raksturs dabiski vada pie cerības, kas atrodama Jēzū, un pie glābšanas apsolījuma Viņā. Kamēr mēs pieķeramies Jēzum ticībā, nožēlā un paklausībā, mums ir, uz ko cerēt.

Kas ir tā viena lieta tavā dzīvē, uz ko tu ceri vairāk nekā uz jebko citu? Kā šī cerība var tikt piepildīta Jēzū? Ja nevar, vai tu esi drošs, ka gribi likt tik lielas cerības uz to? _____

Kamēr vēl bijām grēcinieki

Izlasi Rom. 5:6-8. Ko šis pants mums stāsta par Dieva raksturu un kāpēc tas mums ir tik cerības pilns? _____

Kad Ādams un Ieva tik apkaunojoši un nepiedodami pārkāpa dievišķo prasību, Dievs spēra pirmos soļus izlīgšanas virzienā. Kopš tā laika Dievs ir uzņēmies iniciatīvu, nodrošinot glābšanas ceļu un aicinot vīriešus un sievietes to pieņemt. "Bet, kad pienāca laiku beigas, Dievs sūtīja savu Dēlu." (Gal. 4:4)

Rom. 5:9 saka, ka mēs varam tikt glābti no Dieva dusmām, pateicoties Jēzum. Kā mēs saprotam, ko tas nozīmē? _____

Iepriekšējā vakarā pirms izešanas no Ēģiptes asinis uz israēliešu durvju stenderēm pasargāja pirmsdzimtos no dusmām, kas nāca pār Ēģiptes pirmsdzimtajiem. Tādā pašā veidā Jēzus Kristus asinis garantē, ka tas, kurš ir saņēmis taisnošanu un saglabā šo statusu, tiks pasargāts, kad Dieva dusmas iznīcinās grēku laiku beigās.

Daži cilvēki cīnās ar domu, kā mīlošam Dievam var būt dusmas. Bet tieši Viņa mīlestības dēļ šis dusmas eksistē. Kā Dievs, kas mīl pasauli, varēja nebūt dusmīgs pret grēku? Ja Viņš būtu vienaldzīgs pret mums, Viņš neraizētos par to, kas šeit notiek. Paskaties apkārt pasaulē un redzi, ko grēks ir izdarījis ar Savu radību. Kā Dievs varēja nebūt dusmīgs par tādu jaunumu un postu?

Kādi vēl iemesli priekam mums ir doti? Rom. 5:10, 11. _____

Daļa teologu Rom. 5:10 redz atsauksmi uz dzīvi, ko Kristus dzīvoja uz šīs zemes, kuras laikā Viņš attīstīja pilnīgu raksturu, ko Viņš tagad piedāvā piešķaitīt mums. Lai gan tas noteikti ir tas, ko Kristus pilnīgā dzīve paveica, šķiet, ka Pāvils vairāk uzsver faktu, ka, lai arī Kristus nomira, Viņš augšāmcelās un ir mūžīgi dzīvs (sk. Ebr. 7:25). Mēs esam glābti tāpēc, ka Viņš ir dzīvs. Ja Viņš būtu palicis kapā, mūsu cerības būtu gājušas bojā līdz ar Viņu. Rom. 5:11 turpina, minot iemeslus, kas mums ir, lai priecātos Kungā – pateicoties tam, ko Jēzus ir paveicis mūsu labā.

Nāve grēka dēļ

Nāve ir ienaidnieks, galējs ienaidnieks. Kad Dievs radīja cilvēces ģimeni, Viņš bija paredzējis, ka tās locekļi dzīvos mūžīgi. Cilvēki negrib mirt, protams, ar retiem izņēmumiem. Tie, kas grib, bieži vien grib tāpēc, ka ir piedzīvojuši neizturamas sāpes un ciešanas. Nāve ir pretēja mūsu pamatbūtībai. Un tas ir tāpēc, ka no iesākuma mēs esam radīti, lai dzīvotu mūžīgi. Nāve mums bija sveša.

Izlasi Rom. 5:12. Ko Pāvils šeit apraksta? Ko tas izskaidro? _____

Teologi par šo pantu ir strīdējušies vairāk nekā par citiem. Varbūt iemesls ir, kā teikts "The SDA Bible Commentary" 6. sējuma 529. lpp., ka šie Bībeles komentētāji "mēģina izmantot pantus citam nolūkam, nekā Pāvils bija domājis".

Viens punkts, par ko viņi strīdas, ir: kādos veidos Ādama grēks tika nodots nākamajām paaudzēm? Vai Ādama pēcteči dalīja Ādama grēka vainu, vai arī viņi ir vainīgi Dieva priekšā savu grēku dēļ? Cilvēki ir mēģinājuši rast atbildes uz šo jautājumu no šī panta, bet tas nav tas, par ko runā Pāvils. Viņa prātā bija pavisam kas cits. Viņš vēlreiz uzsver to, ko jau bija apliecinājis: "... jo visi ir grēkojuši." (Rom. 3:23) Mums ir jāatzīst, ka esam grēcinieki, jo tas ir vienīgais ceļš, lai mēs saprastu savu vajadzību pēc Glābēja. Šeit Pāvils cenšas lasītājam likt saprast, cik slikts ir grēks un ko tas ir ienesis pasaulē caur Ādamu. Tad viņš parāda, ko Dievs piedāvā mums Jēzū kā vienīgo dziedināšanas līdzekli traģēdijā, kas mūsu pasaulē ir ienākusi Ādama grēka dēļ.

Tomēr šis pants runā tikai par problēmu, nāvi Ādamā, nevis par risinājumu – dzīvi Kristū. Viens no visbrīnīgākajiem evaņģēlija aspektiem ir tas, ka nāve ir aprīta dzīvībā. Jēzus izgāja cauri kapam un sarāva tā saites. Viņš saka: "Es biju miris, un redzi – es esmu dzīvs mūžu mūžam, un man pieder nāves un elles atslēgas." (Atkl. 1:18) Tā kā Jēzum ir atslēgas, ienaidnieks nevar ilgāk turēt savus upurus kapā.

Kāda ir bijusi tava personīgā pieredze ar nāves realitāti un traģēdiju? Kāpēc, sastopoties ar tādu nežēlīgu ienaidnieku, mums ir jācer vismaz uz kaut ko lielāku nekā mēs paši vai uz kaut ko lielāku, nekā jebkas, ko piedāvā šī pasaule? _____

No Ādama līdz Mozum

Izlasi Rom. 5:13, 14. Ko Pāvils šeit māca par likumu? _____

Par ko Pāvils šeit runā? Frāze "pirms bauslības" ir paralēla apgalvojumam "no Ādamam līdz Mozum". Viņš runā par laiku no radīšanas līdz Sinajam, kad notika formāla iepazīšanās ar Israēla noteikumiem un likumiem, kas, protams, iekļāva desmit baušļus.

"Pirms likuma" nozīmē līdz Dieva prasību izklāstīšanai dažādos likumos, kas doti Israēlam Sinaja kalnā. Grēks pastāvēja pirms Sinaja. Kā tad ne?! Vai melošana, nogalināšana, laulības pārkāpšana un elkdievība nebija grēks viņu skatījumā? Protams, bija.

Tā ir patiesība, ka pirms Sinaja cilvēcei vispārīgi bija tikai ierobežota Dieva atklāsme, bet viņi acīmredzot zināja pietiekami, lai būtu atbildīgi. Dievs ir taisns un nevienu nesodīs negodīgi. Cilvēki pirms Sinaja pasaulē nomira, kā Pāvils šeit norāda. Nāve nāca pār visiem. Lai gan viņi nebija grēkojuši pret skaidri izteiktu pavēli, viņi vienalga bija grēkojuši. Viņiem bija Dieva atklāsme dabā, uz ko viņi nebija atsaukušies, un tādējādi tika uzskatīti par vainīgiem. "Tas prātam atklājas Dieva redzamajos darbos, kas darīti kopš pasaules radīšanas. Tā ka viņiem nav ar ko aizbildināties." (Rom. 1:20)

Kāda iemesla dēļ Dievs atklāj Sevi daudz pilnīgāk "likumā"? Rom. 5:20, 21.

Norādījumi, kas ir doti Sinajā, iekļāva morāles likumu, lai gan tas ir pastāvējis pirms tam. Šī bija pirmā reize saskaņā ar Bībeli, kad likums bija uzrakstīts un plaši pasludināts.

Kad israēlieši sāka salīdzināt sevi ar dievišķajām prasībām, viņi atklāja, ka neatbilst tām. Citiem vārdiem, "pārkāpums" bija pārpilnībā. Viņi pēkšņi aptvēra pārkāpuma plašumu. Šādas atklāsmes nolūks bija palīdzēt viņiem ieraudzīt vajadzību pēc Glābēja un mudināt viņus pieņemt žēlastību, ko brīvi piedāvā Dievs. Kā iepriekš uzsvērts, Vecās Derības ticības patiesā versija nebija burta kalpība.

Kā jūsu valsts likumi atklāj jums cilvēku izpratni par to, kas ir pareizs un kas nepareizs? Ja cilvēku likumi to var izdarīt, tad kā ir ar Dieva mūžīgo likumu?

Jēzus, otrais Ādams

"Kā par viena cilvēka pārkāpumu visiem cilvēkiem nākusi pazudināšana, tāpat caur viena Cilvēka taisnību visiem cilvēkiem nākusi attaisnošana, kas ved dzīvībā. Kā viena cilvēka nepaklausības dēļ daudziem bija jāklūst par grēciniekiem, tāpat caur viena paklausību daudzi tiks darīti taisni." (Rom. 5:18, 19) Kāds pretstats mums šeit ir atklāts? Kāda cerība mums ir piedāvāta Kristū?

Mēs, cilvēki, no Ādama esam saņēmuši vienīgi nāves spriedumu. Taču mūsu dēļ iestājās Kristus un tika pāri vietai, kur Ādams krita, izturot ikkatru pārbaudījumu cilvēku labā. Viņš izpirka Ādama kaunpilno neveiksmi un kritienu. Tādējādi kā mūsu Aizvietotājs Viņš ir nolcis mūs izdevīgā stāvoklī Dieva priekšā. Tāpēc Jēzus ir "otrais Ādams".

"Otrais Ādams bija morāli brīvs aģents, no kā prasīja atbildību par Viņa uzvedību. Ļoti viltīgu un maldinošu ietekmju apņēmts, Viņš bija daudz neizdevīgākās pozīcijās nekā pirmais Ādams, lai vadītu bezgrēcīgu dzīvi. Tomēr grēcinieku vidū Viņš pretojās katram kārdinājumam grēkot un saglabāja Savu nevainību. Viņš bija bezgrēcīgs." (E. Vaitas komentārs "The SDA Bible Commentary", 6. sēj., 1074. lpp.)

Kā ir pretstatīta Ādama un Kristus rīcība Rom. 5:15-19? _____

Ievērojiet šeit pretstatītās domas: nāve/dzīvība, nepaklausība/paklausība, notiesāšana/attaisnošana, grēks/taisnība. Jēzus nāca un izlaboja visu, ko Ādams bija izdarījis!

Fascinējoši arī tas, ka vārds "dāvana" Rom. 5:15-17 minēts piecas reizes. Piecas reizes! Doma ir vienkārša: Pāvils uzsver, ka taisnošana netiek nopelnīta. Tā nāk kā dāvana. Tā ir kaut kas tāds, kas mums nepienākas, ko mēs neesam pelnījuši. Kā visas citas dāvanas, mums tā ir jāpieņem, un šajā gadījumā mēs saņemam šo dāvanu ticībā.

Kas ir labākā dāvana, ko tu jebkad esi saņēmis? Kas to padarīja tik labu, tik īpašu? Kā fakts, ka tā bija dāvana, pretēji kaut kam nopelnītam, liek tev to vērtēt daudz vairāk? Kā šo dāvanu var salīdzināt ar to, kas mums ir Jēzū?

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Izlasi E. Vaitas grāmatā "Kristus dziedinošā kalpošana" nodaļu "Palīgs ikdienā", 470.–472. lpp., grāmatā "Izmeklētas vēstis", 1. sēj., nodaļu "Kristus – vēsts centrs", 383., 384. lpp., grāmatā "Sentēvi un pravieši" nodaļu "Kārdināšana un krišana" 60.–62. lpp., grāmatā "The SDA Encyclopedia" nodaļu "Justification" 712.–714. lpp.

"Daudzi tiek piekrāpti attiecībā uz savu sirds stāvokli. Viņi nesaprot, ka dabiskā sirds ir visviltīgākā no visām lietām un ārkārtīgi ļauna. Viņi ietin sevi paši savā taisnībā un ir apmierināti, sasniedzot paši savu cilvēcisko rakstura standartu." (E. Vaita "Izmeklētas vēstis", 1. sēj., 320. lpp.)

"Ir liela vajadzība Kristu sludināt kā vienīgo cerību un glābšanu. Kad tika atklāta patiesība par taisnošanu ticībā [..], tā nāca pie daudziem kā ūdens pār izslāpušu ceļinieku. Doma, ka Kristus taisnība mums ir pieskaitīta nevis kāda mūsu nopelna dēļ, bet kā brīva dāvana no Dieva, likās dārga." (Turpat, 360. lpp.)

"Pirmtēls tam, kas nāks." (5:14) Kā Ādams bija Kristus pirmtēls? Kā Ādams kļuva par savu pēcnācēju nāves cēloni, lai gan viņi nebija ēduši no aizliegtā koka, tā Kristus kļuva par Taisnību tiem, kas ir no Viņa, lai gan viņi nav pelnījuši taisnību; jo, pateicoties krustam, Viņš ir nodrošinājis taisnību visiem cilvēkiem. Ādama pārkāpuma pirmtēls ir mūsos, jo mēs mirstam, it kā būtu grēkojuši tā, kā viņš to darīja. Kristus tēls ir mūsos, jo mēs dzīvojam, it kā mēs būtu piepildījuši visu taisnību tā, kā Viņš to izdarīja." (Mārtiņš Luters "Commentary on Romans", 96., 97. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Kā mēs saprotam šo citātu no E. Vaitas: "Ir nepieciešama daudz dziļāka Dieva Vārda izpēte; īpaši Daniēla un Atklāsmes grāmatai vajadzētu pievērst lielāku uzmanību nekā jebkad iepriekš mūsu darba vēsturē. Mums var būt mazāk ko teikt par dažiem jautājumiem, attiecībā uz Romas varu un pāvestību; bet mums vajadzētu piesaistīt uzmanību tam, ko pravieši un apustuļi ir rakstījuši Dieva Svētā Gara iedvesmoti." (E. Vaita "Evaņģelizācija", 577. lpp.)

2. Padomā par nāves realitāti, ko tā dara ne tikai ar dzīvi, bet ar dzīves jēgu. Daudzi rakstnieki un filosofi ir vaimanājuši par dzīves galējo bezjēdzību, jo tā beidzas ar mūžīgu nāvi. Kā mēs kā kristieši varam viņiem atbildēt? Kāpēc cerība, kas mums ir Jēzū, ir vienīgā atbilde šai bezjēdzībai?

3. Tieši tāpat kā Ādama krišana uzlika mums visiem kritušo dabu, Jēzus uzvara piedāvā mūžīgās dzīvības apsolījumu mums visiem, kas pieņemam to ticībā, bez izņēmuma. Kas ir tas, kas attur cilvēkus no citu cilvēku aizsniegšanas un dedzīgas atsaukšanās, ja mums ir šāds brīnišķīgs nodrošinājums? Kā katrs no mums var palīdzēt tiem, kas meklē labāku izpratni par to, ko Kristus piedāvā un ko Viņš ir izdarījis mūsu labā?